

Внутрішній аудит – це незалежна, об'єктивна діяльність з надання впевненості та консультаційних послуг, що має приносити користь. Метою внутрішнього аудиту є удосконалення організації й управління виробництвом, виявлення й мобілізація резервів його зростання [1, с. 1]. Внутрішній аудит здійснює оцінку витрат на виробництво підприємства внутрішньою службою в інтересах власників і керівництва підприємства, тобто останній орієнтований саме на внутрішніх користувачів.

Для ефективності внутрішнього аудиту його суб'єкти повинні відповідати критеріям високої компетентності, незалежності та об'єктивності. Дотримання зазначених вимог у поєднанні з кращою обізнаністю з діяльністю підприємства (у порівнянні з зовнішніми аудиторами) забезпечують високу результативність для управління підприємством [2, с. 54].

Внутрішній аудит на підприємстві забезпечує:

- перевірку достовірності та взаємопов'язаності інформації;
- підтвердження дотримання облікової політики;
- підтвердження дотримання нормативно-правових актів;
- покращання окремих методологічних підходів під час проведення аудиту;
- перевірку надійності, законності, ефективності та безпеки здійснюваних операцій;
- підвищення ефективності процесів управління ризиками, контролю, і корпоративного управління [3].

Методика внутрішнього аудиту полягає у застосуванні аудиторських процедур щодо одержання адекватних аудиторських доказів щодо достовірності витрат на виробництво.

Методика аудиту витрат на виробництво продукції залежить від специфіки технології, типу та організації виробництва, методів обліку витрат і калькулювання собівартості. Відповідно, предметом дослідження внутрішнього аудиту витрат на виробництво є оцінка прямих витрат, загальновиробничих витрат, а також аудит зведеного обліку витрат і калькулювання собівартості продукції.

Здійснення внутрішнього аудиту витрат на виробництво продукції знижує ризики невиявлення можливих помилок і підвищує якість аудиторських послуг. Вважаємо, що проведення внутрішнього аудиту є важливою складовою ефективності системи управління виробничого підприємства.

Список використаних джерел:

1. Фатюха Н.Г. Дослідження внутрішнього аудиту витрат підприємства / Н.Г. Фатюха, О.Є. Карлюга // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2013. – № 4. – С. 1–3.
2. Дорош Н.І. Аудит: теорія і практика / Н.І. Дорош// – К.: Знання, 2006. – 495 с.
3. Інститут Внутрішніх Аудиторів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.iaa.org.ua/?page_id=212.

Голяш І.Д.

кандидат економічних наук, доцент

Шимків А.Я.

здобувач другого (магістерського) рівня

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

МЕТОДИКА ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ПРОЦЕСУ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ

Приватні підприємства прагнуть до збільшення прибутків та зменшення ризиків діяльності. Виникає необхідність збільшувати обсяги виробництва із одночасним зниженням

собівартості продукції, раціонально та за призначенням використовувати матеріально-грошові засоби, які знаходяться у розпорядженні підприємства, вчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями, правильно вести бухгалтерський облік. Інструментом контролю, перевірки та оцінки виробничих процесів і правильності формування витрат є внутрішній аудит процесу виробництва продукції.

Аудит процесу виробництва продукції на підприємстві, як частина загальної внутрішньої аудиторської перевірки, відрізняється особливою складністю і важливістю. Оскільки базовим показником діяльності виробничого підприємства є випуск продукції, при проведенні внутрішнього аудиту аудитором ретельно вивчаються документально підтверджені факти та процеси господарської діяльності, що відображають виробничу сферу у розрізі витрат на виробництво, собівартості виробленої і реалізованої продукції і т.д. Переважно методика внутрішнього аудиту процесу виробництва продукції передбачає використання методу зустрічної перевірки та звірки даних первинних документів [1].

До об'єктів внутрішнього аудиту процесу виробництва належать:

- встановлення достовірності обсягів виробництва продукції ;
- підтвердження достовірності обсягів реалізації продукції;
- обґрунтованість витрат виробництва за елементами; витрати на реалізацію продукції;
- калькуляція собівартості продукції;
- первинні документи на оприбуткування продукції; бухгалтерський облік і звітність підприємства, а також виявлені ревізією чи слідством не оприбутковані обсяги продукції;
- понаднормативне списання природних втрат при виробництві.

Процес аудиторської перевірки завжди складний та довготривалий. Організаційне завдання аудитора – максимально скоротити час перевірки так, щоб якість аудиту залишалася високою, а аудиторські підприємницькі ризики – низькими. Розв'язання даного завдання уможлиблюється завдяки запровадженню раціональної методики внутрішнього аудиту, що являє собою послідовність і порядок застосування визначених аудитором методів перевірки та організації останніх для виокремлення достовірної аудиторської інформації, її доведення та трансформації останньої в аудиторський висновок для внутрішніх користувачів [2, с. 233].

Кінцевим завданням внутрішнього аудиту операцій, пов'язаних з виробництвом, є сприяння випуску високоякісної і конкурентоздатної продукції на підставі раціонального використання усіх ресурсів, запобігання втрат, браку, попередження правопорушень.

Немає єдиної методики проведення внутрішнього аудиту процесу виробництва. Кожен суб'єкт господарювання створює власну методику, яка б найточніше відповідала особливостям виробничого підприємства. Разом з тим, загальні підходи до аудиту описані в Міжнародних професійних стандартах внутрішнього аудиту, що визначають загальні принципи проведення аудиторської перевірки та в Міжнародних стандартах аудиту [3].

Раціональна внутрішня аудиторська перевірка у поєднанні з своєчасними управлінськими рішеннями забезпечує фінансову стабільність та стійкість виробничого підприємства в умовах високодинамічного зовнішнього і внутрішнього середовища функціонування.

Список використаних джерел:

1. Огійчук М.Ф. Організація і методика аудиту навч. посібн. / М.Ф. Огійчук, К.О. Устенкова. – К.: Алерта, 2016. – 304 с.
2. Загородній А.Г. Облік і аудит: термінологічний словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Г.О. Партин. – Л.: Центр Європи, 2002. – 671 с.
3. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку 2000 / [пер. з англ.]; за ред. С.Ф. Голова. – К.: Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2000. – 1272 с.